

mu je bilo tudi tekmovanje z akia čolni. Pri srcu mu je vse, kar je povezano z gorami. Z leti so ga prijatelji tudi prepričali, da je postal član UO PD Kranj, tajnik postaje GRS in gospodar zavetišča GRS na Krvavcu.

Peter svojih let seveda ne kaže, ostal je živahen in čeprav se mu »oglašča« hrbtenica, še vedno aktivno opravlja naloge gorskega reševalca.

Petru Kešetu-Šodru prijatelji gora želimo, da bi svoje delo v planinstvu s tako zavzetostjo še nadaljeval.

Franc Ekar

10 LET BKP (BADJUROVA KROŽNA POT)

Litijski planinci so 7. oktobra 1894 pred planinskim domom na Jančah s planinsko proslavo obeležili deseto obletnico Badjurove krožne poti. Čeprav je vreme planincem nagajalo, se jih je na Jančah zbralo kar dosti, zlasti mladine iz Zasavja, največ pa seveda iz Litije, Šmartna, Save in drugih krajev v litijski občini. Slavnostni govornik je bil predsednik PD Litija Bine Jesenšek, kulturni program pa so izvedli Zasavski rogisti na lovskih rogovih pod vodstvom Daneta Namestnika in člani planinske sekcije osnovne šole Franc Rozman-Stane Šmartno pri Litiji, ki jim je prijeten kulturni program sestavil njihov ravnatelj in planinec Boris Žužek.

V desetih letih je Badjurovo krožno pot prehodilo 745 planincev. Največ — 670 — jih je bilo iz Slovenije, 58 iz Hrvaške, 8 iz BiH, 6 iz Vojvodine in 3 iz Srbije. Nekaterim planincem je Badjurova pot še posebno pri srcu, saj so jo prehodili že večkrat. Rekorderja sta Ivan Štih (PD Ljubljana Matica) 57 let in Božo Osterc (PD Logatec) 35 let; pot sta prehodila kar 7-krat. Po 5-krat pa sta jo prehodila tudi člana PD Litija Irena Štrus, 14 let in Franc Štrus, 51 let.

Vsem štirim planincem, ki so pot prehodili vsaj 5-krat, je PD Litija ob tej priložnosti izročilo tudi spominsko priznanje.

Sicer pa največ planincev, ki so doslej prehodili Badjurovo pot, izhaja iz PD Litija in sicer 194, iz PD Ljubljana Matica pa jih je pot prehodilo 15. Ostali planinci so iz 37 drugih planinskih društev.

Zanimiva je tudi starostna sestava obiskovalcev Badjurove poti, ki jo skrbno vodi PD Litija. V evidenci so zastopani planinci od rane mladosti do pozne starosti. Trije med njimi pa so rojeni še v prejšnjem stoletju. Najstarejši planinec, ki je prejel značko BKP, je bil rojen leta 1896!

Na proslavi na Jančah je PD Litija podelila tudi priznanja štirim zaslužnim plakardni družini, in sicer za naslednje oziroma njenem 10-letnem vzdrževanju. Priznanja so prejeli Slava Obradovič, Vinko Damjan, Franc Štrus in Andrej Cirar. Za vzorno vzdrževanje kontrolnih točk BKP

pa so priznanja prejeli posamezniki ali pa kar cele družine in sicer za naslednje kontrolne točke: Obolno, Ostrež, Vače, Zg. Slivna, Miklavž in Tisje.

Glede na to, da je dostop do izhodiščnih točk Badjurove krožne poti ugoden in glede na njeno splošno privlačnost ter lepoto pokrajine, ki jo planinci občudujejo, bo pot nedvomno tudi v prihodnje imela še veliko obiskovalcev. Treba pa je tudi poudariti, da vodstvo Badjurove krožne poti pri PD Litija za pot vzorno skrbi, kar dokazujejo tudi številna priznanja planincev, ki obiskujejo te prijetne kraje.

Tine Brilej

DEVETI JUGOSLOVANSKI SPELEOLOŠKI KONGRES

Od 16.—20. 10. 1984 je bil v Karlovcu IX. jugoslovanski speleološki kongres, ki ga je organiziralo Speleološko društvo Hrvatske.

Stabilizacija je oklestila število udeležencev, ki jih je bilo manj kot na minulih kongresih. Predvsem je bilo manj mlajših članov, jamarjev, ki se aktivneje ukvarjajo z raziskovanjem. Slovenijo je zastopala 25-članska ekipa. Njeni člani so imeli 17 referatov, sodelovali pa so v sekcijah za fizikalno speleologijo, biospeleologijo, speleoarheologijo in paleontologijo, v sekciji za zgodovino speleologije, tehniko in dokumentacijo in v sekciji za zaščito jam. Organizator je obljubil, da bo zbornik z referati izšel še letos.

D. Novak

OBISKALI SMO SÄULECK (3085 m)

Planinci iz Titovega Velenja so tudi letos uvrstili v program več izletov po Poti prijateljstva treh dežel, bili so na Ratitovcu, Storžiču, Säulecku, Kaninu. Tritisocha Säuleck so obiskali 21. julija letos.

Iz Titovega Velenja nas je 51 odpotovalo mimo Celovca, Beljaka, Spittala do Mallnitza. »Naprej smo šli peš,« opisuje to pot Miroslav Žolnir, »po ozki poti do kočice A. Schmid, 2281 m, ob jezeru Dösenner. Kočo upravlja ÖAV, sekcija Gradec. Od tam smo šli na vrh. Razgled je bil nepozaben! Zaradi nepropustne kamenine je povsod dosti vode, ki se v številnih slapovih, brzicah, potočkih, prebija v dolino. Z vrha Säulecka je najbližja Hochalmspitze, 3362 m (plezalna grebenska pot 4 ure), dobro se še vidijo Ankogel, Sonnblick, Grossglockner in še dosti manj znanih vrhov, na JV pa obrisi naših Julijskih Alp.

Večer v koči je hitro minil. Bili smo dobrodošli gostje, saj je v mesecu dni v knjigi vpisanih le 140 obiskovalcev. Režim v koči je preudaren, osebe je prijazno, kuhinja ima na voljo več vrst hrane, za odžejanje pivo in brezalkoholne pijače, vino ni poceni, na ceniku je oznaka le za 1/8 litra.